

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
ว่าด้วยอำนาจการสั่งลงโทษ วิธีการออกคำสั่งและการแก้ไขคำสั่งเกี่ยวกับการลงโทษ
พ.ศ. ๒๕๕๙

โดยที่เห็นสมควรปรับปรุงข้อบังคับว่าด้วยอำนาจการสั่งลงโทษ วิธีการออกคำสั่งและการแก้ไขคำสั่งเกี่ยวกับการลงโทษ ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗ มาตรา ๕๑ มาตรา ๖๐ มาตรา ๖๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และมาตรา ๑๗ (๒) และ (๑๓) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. ๒๕๔๘ สภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ในการประชุมครั้งที่ ๑๐/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๙ จึงออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครว่าด้วยอำนาจการสั่งลงโทษ วิธีการออกคำสั่งและการแก้ไขคำสั่งเกี่ยวกับการลงโทษ พ.ศ. ๒๕๕๙”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครว่าด้วยอำนาจการสั่งลงโทษ วิธีการออกคำสั่งและการแก้ไขคำสั่งเกี่ยวกับการลงโทษ พ.ศ. ๒๕๕๐

(๒) ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนครว่าด้วยอำนาจการสั่งลงโทษ วิธีการออกคำสั่งและการแก้ไขคำสั่งเกี่ยวกับการลงโทษ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“ก.อ.ร.” หมายความว่า คณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์และร้องทุกข์ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา

“ก.บ.ม.” หมายความว่า คณะกรรมการบริหารงานบุคคลประจำมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

“ก.อ.ม.” หมายความว่า คณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

“ข้าราชการ” หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

“หัวหน้าส่วนราชการ” หมายความว่า ผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการวิทยาลัย ผู้อำนวยการกอง หรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะหรือกอง ทั้งที่จัดตั้งตามกฎหมายกระทรวง ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ หรือประกาศมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ข้อ ๕ ข้าราชการผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ให้ผู้บังคับบัญชาสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดเงินเดือนให้เหมาะสมกับกรณีความผิด

ข้อ ๖ ข้าราชการผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ผู้บังคับบัญชาสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกตามความร้ายแรงแห่งกรณี

ข้อ ๗ ข้าราชการผู้ใดทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ให้ผู้มีอำนาจสั่งลงโทษตามข้อ ๑๐ หรือข้อ ๑๑ สั่งลงโทษไล่ออก

ข้อ ๘ ข้าราชการผู้ใดกระทำการดังต่อไปนี้ ให้ผู้มีอำนาจสั่งลงโทษตามข้อ ๑๐ หรือข้อ ๑๑ สั่งลงโทษไล่ออกหรือปลดออก

(๑) แก่ไขผลการเรียนหรือผลการสอบของนักศึกษาโดยมิชอบ

(๒) มีหน้าที่ออกข้อสอบแล้วเปิดเผยข้อสอบโดยมิชอบ

(๓) แอบอ้างเอาผลงานทางวิชาการของผู้อื่นมาเป็นผลงานทางวิชาการของตน

(๔) ล่วงละเมิดทางเพศกับนิสิต นักศึกษา หรือนักเรียน

(๕) ประพฤติชั่วสาวหรือกระทำความผิดกับนิสิต นักศึกษา หรือนักเรียน เว้นแต่ในกรณี

ไม่ร้ายแรง ผู้มีอำนาจสั่งลงโทษจะสั่งลงโทษต่ำกว่าไล่ออกหรือปลดออกก็ได้

ข้อ ๙ อธิการบดีหรือหัวหน้าส่วนราชการซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาของข้าราชการผู้กระทำความผิดวินัย อย่างไม่ร้ายแรง มีอำนาจสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ หรือตัดเงินเดือนครั้งหนึ่งไม่เกินร้อยละห้า และเป็นเวลาไม่เกิน สามเดือน หรือลดเงินเดือนครั้งหนึ่งไม่เกินร้อยละสาม

ข้อ ๑๐ อธิการบดีเป็นผู้มีอำนาจสั่งลงโทษข้าราชการผู้กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง กรณีที่คณะกรรมการสอบสวนหรืออธิการบดีเห็นว่าข้าราชการผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่าง ร้ายแรง ให้อธิการบดีส่งเรื่องให้ ก.บ.ม. พิจารณา เมื่อ ก.บ.ม. มีมติเป็นประการใด ให้อธิการบดีสั่งหรือปฏิบัติ ให้เป็นไปตามนั้น

ข้อ ๑๑ กรณีอธิการบดีซึ่งมีสถานะเป็นข้าราชการเป็นผู้กระทำความผิดวินัย ให้เลขาธิการ คณะกรรมการการอุดมศึกษาเป็นผู้มีอำนาจสั่งลงโทษ หากมีสถานะเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย ให้นายกสภามหาวิทยาลัยเป็นผู้มีอำนาจสั่งลงโทษ ทั้งนี้ตามสถานโทษและอัตราโทษที่กำหนดในข้อ ๕ ข้อ ๖ ข้อ ๗ ข้อ ๘ และข้อ ๙

ข้อ ๑๒ การสั่งลงโทษทางวินัย ผู้สั่งลงโทษต้องสั่งลงโทษให้เหมาะสมกับความผิด และมีให้เป็นไปโดยพยาบาท โดยอคติ หรือโดยโทสะจริต หรือลงโทษผู้ที่ไม่มีความผิด ถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อน จะนำมาประกอบการพิจารณาลดโทษก็ได้ แต่หากเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ห้ามมิให้ลดโทษลงต่ำกว่าปลดออก

ในกรณีกระทำความผิดวินัยครั้งแรก หรือกระทำความผิดวินัยเล็กน้อย และมีเหตุอันควรลดหย่อนโทษ จะงดโทษโดยให้ทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือหรือว่ากล่าวตักเตือนก็ได้

เหตุอันควรลดหย่อนโทษ ได้แก่ การมีคุณความดีมาก่อน รู้สึกความผิดและพยายามบรรเทาผลร้ายแห่งความผิดนั้น รับสารภาพหรือให้ข้อมูลความรู้แก่ผู้บังคับบัญชาหรือคณะกรรมการสอบสวน อันเป็นประโยชน์แก่การพิจารณาสอบสวน หรือเหตุอื่นที่ผู้มีอำนาจสั่งลงโทษเห็นว่ามีลักษณะทำนองเดียวกัน

ข้อ ๑๓ การสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดเงินเดือน ห้ามมิให้สั่งลงโทษย้อนหลังไปก่อนวันออกคำสั่ง เว้นแต่การสั่งลงโทษผู้ถูกสั่งพักราชการ หรือให้ออกจากราชการไว้ก่อนในกรณีที่ข้อบังคับว่าด้วยการสั่งพักราชการและการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ได้กำหนดให้สั่งลงโทษย้อนหลังได้ ก็ให้สั่งลงโทษย้อนหลังได้

ข้อ ๑๔ การสั่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออกจากราชการ ห้ามมิให้สั่งลงโทษย้อนหลังไปก่อนวันออกคำสั่ง เว้นแต่

(๑) ในกรณีที่ให้มีคำสั่งให้พักราชการหรือให้ออกจากราชการไว้ก่อน เมื่อจะสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการ ให้สั่งปลดออกหรือไล่ออกตั้งแต่วันพักราชการหรือวันให้ออกจากราชการไว้ก่อนแล้วแต่กรณี

(๒) การสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการ ในกรณีกระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุก หรือโทษที่หนักกว่าจำคุก โดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกหรือให้รับโทษที่หนักกว่าจำคุก ให้สั่ง

ปลดออกหรือไล่ออกตั้งแต่วันต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุด หรือวันต้องคำพิพากษาถึงที่สุด หรือวันถูกคุมขังติดต่อกันจนถึงวันต้องคำพิพากษาถึงที่สุดแล้วแต่กรณี

(๓) ในกรณีที่ได้มีการสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการไปแล้ว ถ้าจะต้องสั่งใหม่หรือเปลี่ยนแปลงคำสั่ง การลงโทษปลดออกหรือไล่ออกในกรณีเช่นนี้ ให้สั่งย้อนหลังไปถึงวันออกจากราชการตามคำสั่งเดิม แต่ถ้าวันออกจากราชการตามคำสั่งเดิมไม่ถูกต้อง ก็ให้สั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกย้อนหลังไปถึงวันที่ควรต้องออกจากราชการตามกรณีนั้นในขณะที่ยังออกคำสั่งเดิม

(๔) ในกรณีที่ได้มีการสั่งให้ออกจากราชการตามมาตรา ๒๙ มาตรา ๕๗ หรือมาตรา ๕๘ไปแล้ว ถ้าจะต้องสั่งใหม่หรือเปลี่ยนแปลงคำสั่งเป็นลงโทษปลดออก หรือไล่ออกจากราชการ ให้สั่งปลดออกหรือไล่ออกย้อนหลังไปถึงวันที่ควรต้องลงโทษปลดออกหรือไล่ออกตามกรณีนั้นในขณะที่ยังออกคำสั่งเดิม

(๕) การสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการ ในกรณีที่ผู้ซึ่งจะต้องถูกสั่งนั้นได้ออกจากราชการโดยถูกสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออก หรือถูกสั่งให้ออกจากราชการในกรณีอื่น หรือได้รับอนุญาตให้ลาออกจากราชการไปก่อนแล้ว ให้สั่งปลดออกหรือไล่ออกย้อนหลังไปถึงวันออกจากราชการนั้น

(๖) การสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการ ในกรณีที่ผู้ซึ่งจะต้องถูกสั่งนั้นได้พ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการไปก่อนแล้ว ให้สั่งปลดออกหรือไล่ออกย้อนหลังไปถึงวันสิ้นปีงบประมาณที่ผู้นั้นมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์

(๗) กรณีใดมีเหตุสมควรสั่งปลดออกหรือไล่ออกจากราชการย้อนหลัง ก็ให้สั่งปลดออกหรือไล่ออกย้อนหลังไปถึงวันที่ควรจะต้องออกจากราชการตามกรณีนั้นได้ แต่ทั้งนี้ต้องไม่เป็นการทำให้เสียประโยชน์ตามสิทธิโดยชอบธรรมของผู้ถูกสั่งลงโทษนั้น

ข้อ ๑๕ การสั่งเพิ่มโทษ หรือลดโทษเป็นไล่ออกหรือปลดออกจากราชการตามคำสั่งของอธิการบดี หรือมติของ ก.บ.ม. หรือ ก.อ.ม. หรือ ก.อ.ร. จะสั่งให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันใด ให้นำข้อ ๑๔ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๑๖ การสั่งเพิ่มโทษหรือลดโทษ เป็นลดเงินเดือน ตัดเงินเดือน หรือภาคทัณฑ์ ให้สั่งย้อนหลังไปถึงวันที่คำสั่งลงโทษเดิมใช้บังคับ ทั้งนี้ การสั่งย้อนหลังดังกล่าวไม่มีผลกระทบถึงสิทธิและประโยชน์ที่ผู้ถูกสั่งลงโทษได้รับไปแล้ว

ข้อ ๑๗ การสั่งลดโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการ เป็นลดเงินเดือน ตัดเงินเดือน หรือภาคทัณฑ์ตามมติ ก.บ.ม. หรือ ก.อ.ร. จะสั่งให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันใด ให้นำข้อ ๑๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๑๘ การทำทัณฑ์บน การสั่งลงโทษ ยกโทษ งดโทษ ลดโทษ หรือเพิ่มโทษ ให้ทำตามคำสั่งตามรูปแบบที่มหาวิทยาลัยประกาศกำหนด

การสั่งลงโทษ ในคำสั่งให้แสดงว่าผู้ถูกลงโทษกระทำความผิดวินัยในกรณีใด ตามมาตราใด พร้อมทั้งแจ้งสิทธิ หลักเกณฑ์ วิธีการ ระยะเวลาในการอุทธรณ์โต้แย้งคำสั่งลงโทษ

การแก้ไขเปลี่ยนแปลงคำสั่งเกี่ยวกับการลงโทษ ในคำสั่งให้มีสาระสำคัญแสดงเลขที่ และวันเดือนปีที่ออกคำสั่งเดิม ข้อความเดิมตอนที่แก้ไขเปลี่ยนแปลง และข้อความที่แก้ไขเปลี่ยนแปลงแล้ว

ข้อ ๑๙ การดำเนินการแก้ไขเปลี่ยนแปลงคำสั่งลงโทษเดิม ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งเป็นผู้สั่งลงโทษตามข้อ ๙ หรือข้อ ๑๐ เป็นผู้ดำเนินการ เว้นแต่โทษที่จะลงเพิ่มแก่ผู้กระทำความผิดวินัยตามคำวินิจฉัยของ ก.บ.ม. หรือ ก.อ.ม. หรือ ก.อ.ร. ระดับโทษเกินกว่าอำนาจของผู้สั่งลงโทษเดิม ให้อธิการบดีเป็นผู้ดำเนินการ

ข้อ ๒๐ การดำเนินการแก้ไขคำสั่งลงโทษ ให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่รับแจ้งผลการวินิจฉัยจาก ก.บ.ม. หรือ ก.อ.ม. หรือ ก.อ.ร. แล้วแต่กรณี

ข้อ ๒๑ เมื่อได้มีคำสั่งเพิ่มโทษ ลดโทษ งดโทษ หรือยกโทษ ถ้าเพิ่มโทษเป็นสถานโทษที่หนักขึ้น หรือลดโทษเป็นสถานโทษที่เบาลง หรืองดโทษ หรือยกโทษ คำสั่งลงโทษเดิมให้เป็นอันยกเลิก ถ้าลดโทษเป็นอัตราโทษที่เบาลง อัตราโทษส่วนที่เกินก็ให้เป็นอันยกเลิก ในกรณีที่คำสั่งลงโทษตัดเงินเดือน หรือ

ลดเงินเดือนเป็นอันยกเลิก หรืออัตราโทษส่วนที่เกินเป็นอันยกเลิก ให้คืนเงินเดือนที่ได้ตัดหรือลดไปแล้ว
ตามคำสั่งที่เป็นอันยกเลิก หรืออัตราโทษส่วนเกินที่เป็นอันยกเลิกนั้นให้แก่ผู้ถูกลงโทษ

ข้อ ๒๒ ให้อธิการบดีรักษาการตามข้อบังคับนี้ และมีอำนาจออกประกาศเพื่อปฏิบัติให้
เป็นไปตามข้อบังคับนี้

กรณีมีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ ให้อธิการบดีเป็นผู้วินิจฉัยตีความปัญหา
เกี่ยวกับการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๙

(ศาสตราจารย์ไชยยศ เหมะรัชตะ)

นายกสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร